

servative Folkeparti selvfølgelig dette lovforslag, der retter op på fejlen.

Kl. 16.35

Kamal Qureshi (SF):

Vi gjorde fra SF's side allerede på det tidspunkt, hvor selve lovforslaget blev vedtaget, meget tydeligt opmærksom på, at det var i klar modstrid med, at regeringspartierne klart og tydeligt tilkendegav, at man ikke mente, de nuværende takster på kontanthjælp var noget, man kunne slå til søren for; sådan tror jeg Venstres ordfører udtrykte det i et interview i fjernsynet.

Vi gjorde tydeligt opmærksom på, at i og med at der er sat et niveau for, hvad der er nødvendigt at have for at overleve i det danske samfund, og man derefter reducerer ydelserne yderligere for en specifik gruppe i samfundet, så vil det uvægerligt føre til, at der vil være en gruppe, som ikke har det, som også regeringspartierne mener er det nødvendige livsgrundlag for et normalt fungerende liv i det danske samfund.

Det, man så selvfølgelig kan forholde sig til, er, at der rent faktisk først reageres i det øjeblik, hvor starthjælpen – som der står i bemærkningerne til forslaget – »for en person, der er samlevende med en kontanthjælpsmodtager, kan blive nedsat til 0 kr.«. I det øjeblik opstår der et problem, for så begynder det ligefrem at blive grundlovsstridigt.

Jeg synes reelt set, at vi har en situation, hvor det eneste, som rent faktisk kan gøre, at denne her regering reagerer, er, når der er nogle grundlovsbestemmelser, som siger, at der ikke er nogen, der skal omkomme af nød, eller lignende udsagn; så reagerer man. Og det synes jeg simpelt hen er et for lavt niveau at sætte for et velfærdssamfund; det er ikke et velfærdssamfund værdigt.

Vi har i øvrigt også tidligere haft en diskussion med Venstres ordfører om, at det ikke er rimeligt, at man fremsætter et lovforslag med så kort varsel uden at give oppositionen nogen som helst mulighed for i tilstrækkeligt omfang at sætte sig ind i lovforslaget eller at indhente udsagn fra personer, som har et nærmere kendskab til konsekvenserne af lovforslaget eller af ændringsforslag.

Jeg vil sige, at vi er mest stemt for at stemme imod forslaget, fordi det reelt set er et lovforslag, som regeringen har fremsat, og som vi grundlæggende er imod, for vi mener ikke, det er et fornuftigt livsgrundlag at tilbyde mennesker, som bor i det danske samfund, når man på den

ene side siger: Det her er niveauet for, hvad folk kan leve af, og efterfølgende siger: Jamen der er altså andre, der kan leve for 70 procent af det. Det hænger ikke sammen. Så vi har mest lyst til at sige, at det er regeringens lovforslag, og det må regeringen selv runde rundt med med sit eget parlamentariske grundlag, men vi vil i første omgang undlade at stemme, og så må vi se, hvordan det videre arbejde i udvalget går, og hvis vi kan blive overbevist om det fornuftige i det, kan det være, vi ender med at stemme for, men som det står nu, vil vi ikke stemme for forslaget.

Anders Samuelson (RV):

Det her forslag er faktisk ikke så nemt at forholde sig til for en radikal. Ikke nok med, at tingene ikke er så enkle, som de ser ud til, men her er altså tre valgmuligheder – det er der som regel, når vi skal stemme i Folketingssalen: Man kan stemme for, man kan stemme imod, eller man kan stemme hverken for eller imod.

Argumenterne for at stemme for det her forslag er selvfølgelig åbenlyse: at være med til at sikre, at Folketinget ikke bærer lovgivning igennem, som er grundlovsstridig. Det er argumentet for at stemme for.

Men der er også argumenter for at stemme imod. Argumentet for at stemme imod er selvfølgelig, at Det Radikale Venstre hele vejen igennem har været imod denne her lovgivning, grundlovsstridig eller ej. Og det ændrer sig sådan set ikke, fordi man får rettet op på det her; vi er stadig væk imod lovgivningen.

Man kunne rent faktisk forestille sig den absurde situation, rent teoretisk, at regeringen ikke kunne magte at få et flertal på plads, og så kunne Det Radikale Venstres stemmer være udslagsgivende for, at lovgivningen blev båret igennem, ved at vi stemte ja. Den situation vil vi meget nødtigt bringe os selv i, for dermed ville vi jo faktisk komme til at sikre, at den lovgivning, som vi i bund og grund er imod, ville komme til at virke.

Kl. 16.40

Hvis vi derimod stemmer hverken for eller imod, mener vi nok, at vi er ved at være derhene, hvor vi skal lande. Ved at stemme hverken for eller imod signalerer vi, at vi ikke vil forhindre, at regeringen får en lovændring igennem, som bringer lovgivningen i overensstemmelse med grundloven, men vi signalerer samtidig stadig væk, at vi ikke vil have lod eller del i re-